

BUTTONARIUM
OGÓLNOPOLSKA
@ KOLEKCJA GUZIKÓW

www.buttonarium.eu

Karta katalogowa guzika btrm000518

Dane szczegółowe

Właściciel: **CONRADO**
Kraj: **Rosja Carska**
Okres historyczny: **brak danych**
Znaleziono: **b.d.**
Materiał awersu: **mosiądz**
Materiał rewersu: **mosiądz**
Wykończenie: **srebrzony**
Sygnowanie: **КОРИЕЖКИН = КОПЬИКИНЪ**
Wytwórca: **КОРИЕЖКИН = КОПЬИКИНЪ (Санкт-Петербург)**
Średnica: **23.0 mm**
Typ uszka: **dрут**
Rant: **●---**
Profil: **((- dwuwarstwowy, wypukło-wklęsły**

Występujące elementy

- kotwica
- siekiera

Przeznaczenie

- innego transportu
- kolejowy
- wojskowy

Ostatnia aktualizacja: **2017-10-26 22:03**

Opis guzika btrm000518

Rosyjski guzik wojskowy

© buttonarium.eu

Awers przedstawia skrzyżowane: kotwicę i siekiere (topór), które miały symbolizować inżynierów wodnych i lądowych.

Rewers sygnowany: ❖ КОПЪИКИНЪ ❖ 1 СОРТЪ S.PETERSBURG - napisy częściowo nieczytelne.

Przeznaczenie i datowanie

Guzik należał do pracownika, żołnierza lub oficera Korpusu inżynierów linii komunikacyjnych (Корпус инженеров путей сообщения - КИПС). КИПС był to rodzaj wojsk specjalistycznych (technicznych) (Специальные войска), który w Polsce nazywamy jest wojskami inżynieryjnymi. КИПС został powołany do życia 20 listopada 1809 roku, wchodził w skład Armii Imperium Rosyjskiego, a podlegał pod Ministerstwo linii komunikacyjnych (Министерство путей сообщения). Głównym celem powstania КИПС było powiązanie ze sobą wszelkich (wodnych i lądowych) sieci komunikacyjnych w Imperium Rosyjskim, a głównym jego zadaniem było zarządzanie całością tych linii i ich rozwój dla dobra gospodarczego (i militarnego) państwa. Korpus istniał do 1918 roku.

Ciekawostka

Guzików tych nie należy mylić z guzikami noszonymi przez obsługę pociągów osobowych i towarowych, tamte były całkowicie innego rodzaju. Można rozróżnić dwa rodzaje tamtych guzików: z herbami miast krańcowych stacji danej linii kolejowej oraz z samymi inicjałami nazw krańcowych stacji danej linii kolejowej.

Źródła

[Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska](#)

[Podobne guziki na stronie Исторические пуговицы](#)

[Крупор Д. - GUZIKI MUNDUROWE 1792-1945 tom 1, Łódź 2011](#)

[Низовский А. - Русские форменные пуговицы 1797-1917 гг., Москва 2008](#)

[Wikipedia.pl - Armia Imperium Rosyjskiego](#)

[Wikipedia.pl - Wojska inżynieryjne](#)

[Wikipedia.ru - Корпус инженеров путей сообщения](#)

[Wikipedia.ru - Министерство путей сообщения](#)

[Wikipedia.ru - Специальные войска](#)

Wytwórca: КОРИЕЖКИН = КОПЪИКИНЪ (Санкт-Петербург)

Rodzina **Kopiejkinów** pochodzi z małej wioski Panino (Панино) - gmina Chopylewska (Хопылевская волость), w okolicy obecnego miasta Tutajew (Тутаев, kiedyś Романов-Борисоглебск), siedziby odpowiednika powiatu Romanowo-Borysoglebskiego (Романово-Борисоглебского уезд), w Obwodzie Jarosławskim (Ярославская область). Miejsce gdzie była wspomniana wioska leży ok. 260 km na północno-północny wschód (NNE) od Moskwy i ok. 1350 km na północny wschód (NE) od Warszawy.

W 1840 roku Iwan Koriejkin syn Ignacego (Иван Игнатьевич Копъйкинь/Копейкинъ) otworzył w Sankt Petersburgu rodzinną fabrykę guzików.

W 1858 roku odłączyli się od niego młodsi bracia: Maksym (Максим - 1818-????), Konstanty (Константин), Mikołaj (Николай) i Auksenty (Аксентий/Авксентий - 1822-1912). Powiodło się tylko dwóm braciom: Auksentemu i Maksymowi.

W 1860 roku Auksenty rozpoczął produkcję guzików na ulicy Ligowskiej 30 (Лиговская улица д.30)^[1]. W 1872 roku Auksenty stał się członkiem międzynarodowego stowarzyszenia (gildii/cechu) kurców (Гильдия). W 1886 roku wyprodukował guzików za 45 tys rubli i zatrudnił 58 osób^[1]. W 1903 roku Auksenty opublikował ogłoszenie w spisie kupieckich i handlowo-przemysłowych przedsiębiorstw Sankt Petersburga (200-lecie stolicy), jako: Wojskowo-oficerska fabryka guzików oraz wytłaczanych produktów metalowych mieszcząca się na ulicy Ligowskiej 42 (Лиговская улица д.42), dom własny^[2]. Po śmierci Auksentego w 1912 roku produkcją guzików zajęła się wdowa po nim Eudoksja, córka Wasyla, (Евдокия Васильевна) wraz z zięciem Sergiuszem, synem Michała, Katiuszkinem (Сергей Михайлович Катюшин).

Fabryka guzików Maksyma powstała również w 1860 roku i znajdowała się na ulicy Głazowa 10 (Глазова улица д.10)^[1]. W 1886 roku wyprodukował guzików za 15 tys rubli i zatrudnił 28 osób^[1].

Ciekawostka

Litera Ъ została usunięta z języka rosyjskiego latem 1917 roku na mocy dekretu Bolszewickiego Rządu Tymczasowego. Fonetycznie odpowiada polskim literom: e lub ie - w zależności od sytuacji.

Ciekawostka

W Buttonarium jest guzik wyprodukowany przez któregoś z Kopiejkinów gdzie w sygnaturze pojawia się napis: НАСЛ СТА. Prawdopodobnie chodzi tutaj o wyraz: наследства (наследство), które oznacza: dziedzictwo, spuściznę. Może guzik powstał w czasie gdy umarł dotychczasowy właściciel fabryki, a jego następca chciał podkreślić, że jakaś partia guzików została wyprodukowana już przez nowego właściciela. Nasuwa się pytanie, jeśli to prawda, to dlaczego nie wstawił tam po prostu swojego imienia?

Źródła

^[1]Указатель фабрик и заводов Европейской России и Царства Польского, СПб 1887

^[2]Санкт-петербургское купечество и торгово-промышленные предприятия города к 200-летию юбилею столицы, СПб 1903

Wikipedia.ru - Панино (Тутаевский район)

www.pugoviza.ru - КОПЕЙКИНЫ

www.yar-genealogy.ru - Фамилии Ярославской губернии, Р.-Борисоглебский уезд, Хопылевская волость, деревня Панино

Przy opracowaniu opisu wykorzystano informacje od użytkowników oraz wnioski z analizy guzików w Buttonarium.

*Jeśli chciałbyś coś dodać do tego opisu, to napisz poniżej komentarz. **Nie zapomnij podać źródeł tych informacji.***

Ostatnia aktualizacja: **2017-11-17 14:46**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.06.16